tia ſicut et tu Cuȝ aūt illa inſtaret
dixit ei Vade ad ſcm̄ virū effrem
⁊ ille tibi q̄ poſtulas poterit impe
trare Que cū abijſſet ad ſcm̄ virū
dei effrem ⁊ cur ad eū a beato ba
ſilio miſſa ſit intimaſſet. ille ait Re
cede. qꝛ homo peccator ego ſum.
Sȝ redi filia ad baſiliū. et q̄ tibi ꝓ
ceteris veniā impetrauit. ꝓ iſto q̄
qꝫ veniā impetrare valebit Naȝ q̄
de ꝑori grāȝ ſancto nō negādo ꝯ
tulit. vtiqꝫ qđ deinceps ſincere pe
tierit optinebit Feſtina cito. vt eū
viuū inuenias Que cū in ciuitateȝ
veniſſet ecce baſili⁹ ad tumuluȝ fe
rebat̄ Illa āt poſt cuȝ clamare ce
pit ac dicere Videat de⁹ ⁊ iudicȝ
inter me et te. qꝛ valēs placaē deū
pro me ad alium miſiſti me Tūc ꝓ
iecit cartā ſuā ſup feretrū Et poſt
modicū illaȝ recipiēs ⁊ aperiēs il
lud. peccatū penit⁹ deletū inuenit.
Sic qꝫ ipa ⁊ oēs qui aderāt. deo
immēſas gratias reddiderūt Iāñ
aūt qꝫ vir dī migraret a corpe po
ſit⁹ in infirmitate q̄ ⁊ mortu⁹ ē q̄
dam iudeū noie ioſeph medicina
li arte valđ peritū quē vir dei plu
rimū diligebat eo ꝙ ſe illum ꝯuer
ſurum ad fidem p̄uidebat ad ſe
q̄ꝛ eius opa indigeret vocauit Il
le ꝟo eius pulſū tangens. et ex ta
ctu mortem in ianuis eſſe cogno
ſcens dixit familie. Que ad ſepul
turam ſūt neceſſaria preparate. qꝛ
ꝯtinuo morieꝛ Q đ baſili⁹ audiēs
dixit ei Neſcis quid dicas Cui io
ſeph. Crede dn̄e Quia ſol cū ſole
occidet hodie id eſt tu cuȝ ſole oc
cides hodie Cui baſiliuſ Quid di

ces ſi n̄ moriar hodie? Cui ioſeph
Non eſt poſſibile dn̄e Et baſilius
Etſi in craſtinū vſꝫ ad horā ſextaȝ
ſupuixero. quid facies? Et ioſeph
Si vſqꝫ ad horā ſupuixeris illam
vtiqꝫ moriar Et baſili⁹ Etiā mori
aris peccato viuas aūt xp̄o Et il
le Scio qđ dicis Etſi vſqꝫ ad illā
horā ſupuixeris. faciā qđ hortaris.
Tūc beat⁹ baſili⁹ licet ſcđm natu
rā ilico eēt moritur⁹ a dn̄o tn̄ mor
tis inducias impetrauit. ⁊ vſꝫ cra
ſtinū i horā nonā vixit Qđ ioſeph
vidēs et ſtupēs in xp̄m credidit.
Baſili⁹ āt ꝟtute animi in becillita
tē corpis ſuperās de cubiculo ſuo
ſurrexit Et eccleſiā ingrediens cū
ſuis ꝓprijs maib⁹ baptizauit Po
ſtea ꝟo ad lectulū ſuū redijt ⁊ ſta
tim ſpiritū deo feliciꝛ reddidit de
cimo octauo kl'as iulij licet ei⁹ de
poſitio fuerit in kalēdis ianuarij
Floruit aūt circa annos domini
Trecentoſoctuaginta.

De ſancto iohe elemoſinario.

Iohānes elemoſinari⁹ patriarcha
alexandrinus quadā nocte in ora
tione pſiſtens. vidit quādā puellā
pulcerrimā ſibi aſſiſtentē ⁊ coronā
oliuarū in capite baiulātem Quā
ille videns nimiū ſtupefact⁹ q̄ eſſet
inquiſiuit Et illa Ego ſum miſeri
cordia q̄ dei filium de celo addu
xi Me ſponſam accipe ⁊ bene tibi
erit Intelligens igiꝛ per oliuā mi
ſericordiā deſignari ab illa die fa
ctus eſt ſic miſericors vt eleymon
id eſt elemoſinari⁹ vocareꝛ Pau

peres autē ſemper ſuos dominos
appellabat. ⁊ inde hoſpitalarij ha
bent vt pauperes vocent ſuos do
minos . Omnes igitur ſuos famu
los conuocauit eis qȝ dixit . Eun/
tes per ciuitatem conſcribite mihi
vſqȝ ad vnum dominos meos Il
lis vero non intelligentibus dixit
Quos vos egenos ⁊ medicos vo
catis iſtos ego dominos ⁊ auxilia
tores predico Iſti enim nobis au
xiliari vere et celeſte regnuȝ dona
re poterunt Volens homines ad
elemoſinam inuitare narrare ꝯſue
uit ꝙ pauperes ſemel ſe ad ſolē ca
lefacientes ceperūt inuicem de ele
moſinatoribus conferre ⁊ bonos
collaudare ⁊ malos vituperare
Erat autem quidam theolonariꝰ
nomine petrus diues valde ⁊ pre
potens ſed nimis pauperibꝰ immi
ſericors Quia ad domum ſuā ac/
cedentes cum indignatiōe nimia
repellebat Cuȝ ergo nullus illoꝝ
inuentus fuiſſet qui in domo ſua e
lemoſinam recepiſſet vnus illoruȝ
dixit Quid vultis mihi dare ſi ego
hodie elemoſinā ab ipo accipiam
Et faciētibꝰ pactū cum eo. ad do/
mum eiꝰ venit ac elemoſinā poſtu
lauit Ac ille domū reuertēs ⁊ pau
perē pre foribꝰ audiens. cū mācipi
um eius panes ſiliginis in domuȝ
afferret ille in furorē animi ꝯmotꝰ
pauperis clamantis ⁊ neceſſitatē
pandentis clamores ferre non va
lens ⁊ offenſoriū ſeu lapidem non
inueniēs panē vnū ſiliginis arripu
it et cum furore inde ꝑcuſſit Queȝ
ꝓtinꝰ accipiens pauꝑ. ad ſocios re

dixit ⁊ ꝙ de manu eius elemoſinaȝ
acceperit indicauit Poſt duos xo
dies theolonariꝰ infirmatꝰ ad mor
tē vidit ſe ante iudiciū ſtaē ⁊ mau
ros quoſdā ſuꝑ ſtatera eius mala
appendere Ex altera aūt ꝑte ſtate
re quidā dealbati triſtes ſtabant
eo ꝙ nihil qđ ſibi apponerēt inue/
nire valebāt Et tūc vnꝰ eoꝝ dixit
Vere nihil habemꝰ niſi vnū panē
ſiliginis queȝ ante duos dies xpo
coactꝰ dedit Queȝ ſuꝑ ſtatera po
nentes equalitas facta eſt Dixit v
terqȝ ei Adauge ad ſiliginē hāc. a
lioqn te mauri apprehendēt Euigi
lās aūt ⁊ liberatus dicebat pape
Si vna ſiligo quā ꝑ furorē iactaui
ita ꝓfuit. quātomagis bonū eſt a
licui ſi voluerit oīa bona ſua indi/
gentibꝰ elargiri! Quadaȝ igit die
cū optimis veſtimētis idutꝰ ꝑ viā
ꝑgeret qͥdam naufragꝰ ab eo ve
ſtimētū aliqđ poſtulabat. cōtinuo
ille ꝑcioſo veſtimēto ſe expoliauit
et illi dedit Quod ille accipiēs ſta
tim vendidit Cum autem theolo
narius rediret et veſtimētū ſuſpen
ſuȝ videret contriſtatus eſt valde
adeo vt nec cibum videret nec ſu/
mere vellet dicens Quoniam non
fui dignus vt mei memoriaȝ habe
ret egenus Et ecce dum dormiret
vidit quendam ſuper ſolem fulgē
tem et habentem indutuȝ veſtimē
tum quod dederat egeno et dicen
tem ſibi Quid ploras petre . Qui
cum cauſam ſue triſticie illi dixiſſet
ille ait. Cognoſcis hoc? Et ille. E/
tiam domine Et dominꝰ ad cū. Il
lo ego veſtior ex quo mihi dedi/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſti et gratias ago bone voluntati
tue qm̄ frigore affligebar ⁊ coope
ruiſti me In ſe igit̄ reuerſꝰ cepit e/
genos beatificar̄e ac dicere Viuit
dn̄s ⁊ non moriar donec fiaz vnꝰ
ex eis Datis ergo pauperibꝰ oībꝰ
q̄ habebat accerſito notario ſuo
dixit Secretū volo tibi cōmittere
qđ ſi propalaueris. aut ſi me non
audieris. barbaris vendā te dās
ei decem libras auri. dixit ei. Va
de ad ſanctā ciuitatē ⁊ merces ti/
bi eme. et me alicui xp̄iano vende
et preciū paupꝫibꝰ tribue Illo aūt
recuſante dixit ei petrus. Si me n̄
audieris ego barbaris vendaz te
Ducēs ergo eum vt dixerat ip̄m
cuidā argentario veſtibꝰ ſordidiſ
indutū tanq̄ȝ ſuū ſuū vendidit. ⁊
triginta nummiſmata inde accipi
ens pauperibꝰ erogauit. Petrus
ergo oīa officia vilia faciebat ita
ꝙ ab omnibꝰ ꝯtēnebat̄. ⁊ ab alijs
ꝯſuis frequēter percutiebat̄ ⁊ iaȝ
amens appellabat̄ Chriſtꝰ aūt ei
frequēter apparebat ⁊ veſtimētuȝ
⁊ nūmiſmata ei oſtendēs ip̄m con
ſolabat̄ Verū imꝑatore ⁊ vniuer
ſis de amiſſiōe tanti viri dolētibꝰ
q̄dam vicini eius a ꝯſtantinopoli
ad viſitāda ſancta loca venerunt
⁊ a dn̄o ipiꝰ petri inuitati cū prā/
derēt ſibi adinuicem in aure dice
bant Quā ſimilis eſt puer iſte the
olonario Et curioſe reſpitiētibus
vnus dixit Vere dn̄s petrus eſt.
Surgā ⁊ tenebo eum Qđ ille ad
uertēs latēter fugit Erat aūt hoſti
arius ſurdꝰ ⁊ mutꝰ qui per ſignuȝ
hoſtium aperiebat. Cui petrꝰ vtu

bi apiret non ſignis. ſꝫ v̄bis impe
rauit Et ille continuo audiens et
loquelaȝ recipiens. ſibi qȝ rn̄dens
ei aperuit. ⁊ domum regrediēs cū
ctis de eius loquela mirantibꝰ di
xit Ille qui coquinā ferebat exijt
et fugit Sed videte ne ſeruus dei
ſit Cum enim mihi dixit Tibi dico
aperi. mox ex ore eius flāma exijt
que linguaȝ ⁊ aures meas tetigit
⁊ continuo auditum et loquelam
recepi Et exeuntes vniuerſi ⁊ con
currentes poſt eum. ip̄m amplius
inuenire non potuerūt Tunc oēs
de domo illa penitenciam egerūt
eo ꝙ talē viruȝ ſic viliter tractaue
runt ¶ Monachus quidā nomie
vitalis volens ſanctum iohanneȝ
temptare. ſi poſſz ſibi verbis pſua
deri ⁊ ad ſcandalum facile inclina
ri Ingrediens ciuitatē omnes pu
blicas meretrices ꝯſcripſit Intra
bat ergo ad illas ꝑ ordinem dicēſ
cuilibet dona mihi noctem iſtaȝ ⁊
noli fornicari Ip̄e autem domuȝ
eius intrans in angulo flexis ge/
nibus tota nocte in oratione ſta/
bat ⁊ ꝓ illo orabat ⁊ poſtea ma
ne exibat p̄cipiens cuilibet ne ali/
cui reuelaret. Vna autem vitam
eius manifeſtauit. que ſtatim orā
te ſene a diabolo vexari cepit Cui
omnes dicebāt Reddidit tibi deꝰ
qđ merebaris. quoniā mentita es
Vt fornicetur eni ingreditur peſ
ſimus iſte. ⁊ nō propter aliđ. Veſ
pere autē facto dicebat p̄dictus
vitalis cunctis audientibus. volo
ire. quia talis domia expectat me
Multis vero illum criminātibꝰ rn̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

debat Nunqd ego non habeo cor
pus vt oēs. aut monachis ſolū ira
tus eſt deus? Vere et ipſi hoīes ſūt
vt ceteri. Dicebāt āt quidaz Acci
pe tibi mulierē vnaz abba ⁊ muta
habitum vt non ſcandalizes alioſ
Ille āt fingens ſe iratum dicebat
Vere non audiam vos. ite a me.
Qui vult ſcādalizari. ſcādalizetur
⁊ det de fronte in parietē Nūquid
iudices ꝯſtituti eſtis ſuper me a deo
Ite et de vobis curā habete. vos ꝓ
me non reddetis ratiōem Hec āt
cum clamore dicebat Cūqz ad be
atum iohēm querimonia deferret
de⁹ cor ei⁹ īdurauit ne his fidē ad
hiberet Deprecabat̃ aūt deum vt
poſt mortem ſuam opus ſuum ali
cui reuelaret vt non imputaret̃ in
peccatū his qui in euz ſcandaliza
bātur Multas igit̃ de predictis mu
lieribus ad ꝯuerſionem perduxit.
⁊ in monaſterio plurimas colloca
uit. Quodam mane dum ab vna
illaruz egrederet̃ obuiauit ei qdā
ingrediens ad fornicādū cum ea.
Dans qz ei alapam dixit. Vſque
quo peſſime non emēdas te ab hiſ
tuis immundicijs? Et ille Crede m
accipies a me alapam talem vt to
ta alexandria congregetur. Et ec
ce poſtmodum diabolus in ſpecie
mauri ſibi alapā dedit dicēs Hec
eſt alapa quam mittit tibi abbas
vitalis Et ſtatim a demonio vexa
tur. ita ꝙ omnes ad voces ei⁹ cur
rebant. Sed tamen penitens per
eius orationem liberatus eſt Vir
autem dei ſeptem de morte appro
pinquans hāc ſcripturam reliquit

Nolite ante tempus iudicare. Mu
lieribus autem confitentibus que
faciebat omnes glorificabant de
um. et precipue ſanctus iohannes
dicens. Utinam alapam quam il
le accepit accepiſſem ⁊ ego. Qui
dam pauper in habitu peregrini
ad Johannem venit et ab eo ele
moſinam poſtulauit. At ille voca
to diſpenſatore dixit ei. Da ei ſex
nummiſmata Que ille accipiens ⁊
abiens habitum mutauit ⁊ iteruz
ad patriarcham rediens ab eo e
lemoſinaz poſtulauit Ille āt diſpē
ſatore vocato dixit Da ei ſex aure
os. Quos cum ſibi dediſſet ⁊ ille
abijſſet. dixit ei diſpenſator Per o
ratiōes tuas pater iſte iterum ho
die mutato habitu bis accepit Sā
ctus autem iohannes quaſi hoc ſe
neſcire diſſimulauit Iterum ille ter
cio habitū mutans ad beatum io
hannem venit et elemoſinam po
ſtulauit Tunc diſpenſator beatuz
iohannē tetigit innuens ꝙ ille eēt
Cui beatus Johannes reſpondit
Vade et da ei duodecim nummiſ
mata ne forte ſit dominus meus
Jeſus chriſtus. qui temptare me
velit vtrum plus poterit hic acci
pere qz ego dare Quadam vi
ce cum patricius quandam pecu
niaz eccleſie in mercationibus po
nere vellet et patriarcha nullaten⁹
conſentiret. ſed pauperibus eam
diſpenſare vellet ambo plurimum
contendentes irati abinuicem re
ceſſerunt. Adueniente hora vnde
cima mandat patriarcha ꝑ archipſ
biterum patricio dicēs. Dn̄e ſol ad oc

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

caſū eſt.quod ille audiēs lacrimis
infuſus ad cū venit et veniam po
ſtulauit Cū quidaꝫ ſuus nepos
a quodā tabernario grauem iniu
riā audiuiſſet et hoc patriarche ↄ
querens lamentabiliter. nullatenꝰ
ↄſolari poſſet. patriarcha reſpon
dit Et quō auſus eſt aliquis tibi
ↄtradicere ⁊ os ſuū contra te ape
rire Crede fili mee ꝑuitati.quoniā
faciam in eo hodie talem rem . vt
tota alexandria mireť . Quod ille
audiens cōſolationem recepit.pu
tans ꝙ eum faceret grauiter ꝟbe
rari Videns iohannes ꝙ cōſola
tiōem recepiſſet.pectus eius oſcu
latus eſt dicens Fili ſi vere nepos
humilitatis mee extiſti. ꝑpara teip
ſum flagellari et conuicia pati ab
omni Vera enim cognatio nō ex
carne ⁊ ſāguine.ſed ex virtute mē
tis agnoſcitur Confeſtim igitur ꝓ
homine illo miſit ⁊ ab omni penſi
one ⁊ tributo liberum euꝫ fecit Et
oīs audientes mirati ſunt ⁊ itel/
lexerunt hoc eſſe quod dixerat. fa
ciam in eum talem rem vt tota ale
xandria miretur Audiēs patriar
cha ↄſuetudinem eſſe ꝙ mox vt i
perator coronatus eſt cōfeſti mo/
numentorū edificatores ſumūt q̈/
tuor vel quinqꝫ minutias marmo
rum puſillas diuerſi coloris . ⁊ in
gredientes ad imperatorem dicūt
De quali marmore vł metallo iu
bet imperiuꝫ tuum ſibi fieri monu
mentū? Imitatus hoc beatus Jo
hannes monumentū ſibi fieri ꝑce
pit.ſed tamen vſqꝫ ad obitum ſuū
illud imperfectuꝫ manere fecit Or

dinauit qꝫ aliquos qui ad eum cū
in celebri feſtiuitate cum clero con
ſiſteret accederent .ſibi qꝫ dicerent
Dn̄e monumētum tuū imperfectū
eſt.ꝑcipe vt conſūmeť.eo ꝙ neſci/
as qua hora fur veniat ¶ Diues
quidam cum vidiſſet beatum Jo/
hannem in ſtratu viles pānos ha
bere.eo ꝙ ceteros erogaſſet pau/
peribus quoddā valde precioſuꝫ
cooꝑtorium emit et beato iohan
ni tradidit Qui cuꝫ illud nocte ſu
per ſe haberet tota nocte dormire
non potuit . Cogitans ꝙ trecenti
domini ſui id eſt pauperes de tan
to precio cooperiri poſſent Tota
inſuper nocte lamentabať ⁊ dice/
bat Quāti incenati.quāti in foro
pluuiꝭs madefacti.quāti prefrigo
re dentibus ſtridentes hodie dor
mierunt Tu vero grandes piſces
deuorans.⁊ i thalamo requieſcēs
cum omnibus malis tuis inſuper
te coopertorio triginga ſex nūmiſ
matū calefacis Hilis iohannes a
lia vice hoc non cooperieť Statiꝫ
qꝫ facto mane illud vendi fecit ⁊ ꝑ
cium pauperibꝰ erogauit . Quod
audiens ille diues ipſum cooꝑto
riū ſcd̄o emit ⁊ beato iohanni tra
didit rogans vt ipſum de cetero
non venderet.ſed ſuper ſeipſum te
neret . At ille illud accipiens iuſſit
iterum vendi et dn̄is ſuis precium
erogari Quod ille diues audiens
iterum abiit ⁊ ipſum redemit ⁊ be
ato iohanni detulit ei qꝫ gratula
bundꝰ dixit Videbimus quis de
ficiet aut tu vēdēdo aut ego redi
mēdo Et ſic ſuauiter quaſi diuitē

vindemiabat dicẽs ꝙ poſſit aliq̇s
in intentiõe dandi paupibus diui
tes talr̃ expoliaẽ nec peccat Duo
eniꝫ lucrant̃ taliter. vnũ qꝛ aias il
lorum ſaluat. alterũ qm̃ ex hoc ip
ſe mercedeꝫ non modicã habꝫ vo
lens hoies ad elemoſinã prouoca
re Narrare ꝯſueuit de ſancto ſera
pione ꝙ cum amictũ ſuũ paupib⁹
tribuiſſet ⁊ alteri obuians qui fri/
gus patiebat̃ tunicaꝫ tribuiſſet. ⁊
euangeliuꝫ tenens nudus ſederet
interrogauit eum quidam dicens
Abba q̇s te expoliauit? Et demõ
ſtrans euangelium ait Iſte me ex/
poliauit Alias aũt aliũ paupereꝫ
videns euãgeliuꝫ ip̄m vendidit ⁊
pauperi precium dedit Qui cum
interrogaret̃ vbi ip̄m euangeliuꝫ
haberet r̃ndit Euãgeliũ precepit
dicẽs Vade et vende omnia que
habes ⁊ da paupibus Scip̄m er
go habebã. ⁊ ip̄m vendidi vt mã/
dabat Cum cuidã elemoſinã petẽ
ti dari precepiſſꝫ quinqꝫ nummoſ
mox ille idignatus ꝙ maiorẽ ſibi
elemoſinã nõ feciſſet. ꝯtinuo ad ꝯ
tumelias ip̄ius ꝓrupit ac in eius
faciẽ cõuiciari cepit Qd̓ ei⁹ famu
li audiẽtes in eũ voluerũt irruere
ac ipſum grauiter cedere Qd̓ bea
tus iohãnes oĩno prohibuit dicẽſ
Sinite fratres ſinite. vt m̃ maledi
cat Ecce eni ego habeo. lx. annos
blaſphemãs per opera mea xp̄m
⁊ vnum cõuiciũ non portabo ab
iſto? Iuſſit qꝫ ſacculum nũmis ple
num afferri ⁊ coraꝫ ip̄o apponi vt
inde tolleret quantũ vellet. Cum
ꝑplus lecto euangelio ecclam exi/
ret ⁊ foris ocioſꝭ verbis vacaret̃ q̄
dam vice poſt euangeliũ patriar/
cha cum eis exijt ⁊ in medio eorũ
ſedere cepit Omnib⁹ vero de hoc
mirantibus dixit ad eos Filij vbi
oues ibi paſtor. Aut itrate ⁊ ego
ingrediar. aut manete h̃. ⁊ ego pa
riter manebo. Semel igitur ⁊ bis
hoc fecit ⁊ ſic populum ſtare in ec
cleſia erudiuit Cum quidam iuue
nis ſc̃imonialẽ quãdã rapuiſſet ⁊
clerici talẽ iuuenẽ corã beato iohe
exprobrarent ⁊ ip̄m excõicanduꝫ
eſſe dicerent vtputa qui duas ani
mas ꝑdiderat. ſ. ſuam ⁊ illius me
rito tante pene ſñiam ſubiret ꝯpe
ſcuit eos iohãnes dicens Non ſic
filij non ſic Oſtendam vobis ꝙ et
vos duo peccata omittitl. Primo
qꝛ ꝯtra preceptũ dñi facitis q̇ ait
Nolite iudicare vt nõ iudicemini
Scd̓o qꝛ neſcitis pro certo ſi vſqꝫ
hodie peccẽt. et ſe nõ peniteãt Fre
quenter aũt btõ iohanne exiſtẽte
in oratiõe ⁊ in extaſi mentis poſi/
to. talibus verbis de deo diſputa
re auditus ẽ. Si ſic bone ih̃u ego
diſpergendo ⁊ tu miniſtrãdo vid̓
amus q̇s vincat Cuꝫ febre corre
ptus ſe morti appropinquare cer/
neret dixit Grãs tibi ago de⁹ qm̃
exaudiſti miſeriã meam roganteꝫ
bonitatẽ tuã. ne inueniret̃ morien
ti mihi niſi vnũ nũmiſma Hoc igi
tur pauperib⁹ dari iubeo Poſitũ
eſt ergo venerabile corpuſ eius in
ſepulcro vbi corpora duoꝝ ep̄oꝝ
fuerãt tumulata Et corpa illa mi
rabiliter ſc̄o iohãni ceſſert̃. ⁊ locũ
medium vacuum dimiſerunt Ante

ā̃t paucoſ dies q̃ȝ moreret̃ cū̃ q̄dā̃
mulier quodā̃ flagitioſiſſimū̃ pcc̄ȝ
ↄmiſiſſet ⁊ nulli vniq̃ȝ ↄfiteri aude
ret. Dixit ſcus iohẽs vt illud ſcribe
ret eo ꝙ ſcribere ſciebat ⁊ ſigillatū̃
ei afferret ⁊ ipe pro ea oraret Cui
illa aſſenſit. ⁊ pcc̄m ſcribẽs diligen
ter ſigillauit ⁊ btō̃ iohā̃ni tradidit
Sed poſt paucos dies beat᷒ iohā̃
nes infirmatus in dn̄o requieuit. Il
la vt audiuit illū̃ defunctuȝ ſe vitu
peratā̃ ⁊ ↄfuſaȝ putauit credẽs ꝙ
ſcriptum alicui dimiſiſſet. et ad ma
nus alicui᷒ deueniſſet Ad tumulū̃
igitur iohā̃nis acceſſit ⁊ ibi vberri
me flẽs clamabat dicẽs heu heu
putans ↄfuſiōem vitare. cō̃fuſio ō̃
nibus facta ſū̃ Tuncq̃ȝ amariſſime
fleret et beatū̃ iohā̃nem rogaẽt vt
ſibi oſtenderet vbi naȝ ſcriptū̃ ſuū̃
dimiſiſſet Ecce beatus iohannes i
habitu pontificali de tumulo pro/
ceſſit duobus epīs qui ſecuȝ q̄eſce
bant. hincinde vallat᷒ dicens mu/
lieri Cur nos tantuȝ infeſtas ⁊ me
⁊ ſanctos iſtos qui mecū̃ ſunt quie
ſcere non pmittis? Ecce ſtole nr̄e
lacrimis tuis omnes madefacte ſē
Porrexit q̃ȝ ſibi ſcriptū̃ ſuū̃ ſigilla
tum vt prius fuerat dicens ei. Vi
de ſigillum hoc. ⁊ aperi ſcriptū̃ tu
um ⁊ lege Qd̄ illa aperiens. pcc̄m
ſuū̃ omnino deletū̃ inuenit ⁊ ibi ta
liter ſcriptum repperit Propter io
hā̃nẽ ſeruū̃ meū̃. deletū̃ eſt peccatū̃
tuū̃ Sic q̃ȝ illa imenſas grās deo
retulit. et beatus iohā̃nes cū̃ aliis
duobus epīs in monumẽtū̃ rediit
Claruit circa annos dn̄i ſexingen/
teſimū̃ v. tempe foce imperatoris.

De nomine.

Conuerſio dr̄ a ↄuertor ẽ ei
ↄuerti. i. ſil̄ ↄuerti. i. a pcc̄is
et mal̄ verti Ille nō̃ ↄuerti
tur qui vnū̃ peccatum ↄfitet̃ ſacer
doti ⁊ aliud celat Dicta eſt ergo ↄ
uerſio quia paul᷒ ea die ↄuerſ᷒ fuit
ad fidẽ. viciis dimiſſis Quaẽ pau
lus dictus ſit in ſequenti dicem᷒

De ↄuerſione ſancti pauli

Conuerſio ſc̄i pauli apl̄i fc̄a
eſt eodẽ ā̃no quo xp̄s paſ/
ſus ẽ. ⁊ ſtephan᷒ lapidat᷒
anno non naturali. ſed emergenti
Nam xp̄s octauo kl̄as apl̄ paſ
ſus eſt Stephan᷒ vo eodẽ ā̃no iii.
die auguſti paſſus ⁊ lapidat᷒ eſt.
Paul᷒ vo viii. kl̄as februarii con
uerſus eſt Quare autẽ ↄuerſio ei᷒
potius q̃ȝ alioꝝ ſanctoꝝ celebrat̃
triplex ſolȝ ratio aſſignari Primo
ꝓpter exemplū̃ vt null᷒ q̃ȝtū̃cunq̃ȝ
ſit peccator deſperet de venia. qñ
tm̄ in culpa talẽ poſtmodū̃ ↄſpicit
fuiſſe in grā. Secū̃do ꝓpter gaudi
um Sic̄ eni eccl̄ia magnā̃ triſtitiaȝ
habuit in eius ꝑſecutiōe. ita maxi/
mā̃ leticiā̃ habuit de eius ↄuerſiōe
Tercio ꝓpter miraculū̃ qd̄ dn̄s in
eo oſtendit duȝ de ſeuiſſimo ꝑſecu
tore fecit fideliſſimū̃ ꝑdicatorẽ Ei᷒
ei ↄuerſio fuit miraculoſa ratione
efficientis diſponẽtis ⁊ pacientis
Rōe efficiẽtis. i. xp̄i q̄ ei᷒ ↄuerſiōeȝ
fecit Ibi eni oñdit ſuam mirabileȝ
potentiam in hoc ꝙ ei dixit Durū̃
eſt tibi contra ſtimulum calcitrare
et in hoc ꝙ ipſum tam ſubito

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf